

ὅτι εὐαρεστεῖσθε νὰ δώσητε,» ἀπάντησεν ἡ Ρόζα.

Κατὰ τὴν ἀπουσίαν τοῦ θυρωροῦ εἰσῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιον ἡ σύζυγός του καὶ εἶδεν ἐν αὐτῷ δύο χωρικὰς κόρας καὶ ἀγνοοῦσα ὅτι αὐταὶ εἶχον εἰσαχθῆ ὑπὸ τοῦ συζύγου της, τὰς προσέταξε νὰ ἐξέλθωσιν ἀμέσως ὑ-

πτεικῶν βλεμμάτων τῆς Ρόζας τοῦ νὰ ἀπαντήσῃ μετὰ δυσανεκτικῆς ἔμφυσης. «Τί!» ἔλεγεν ἡ γυνὴ αὐτῆ ἐπανειλημμένως «εἰσῆλθετε μετὰ θάρρους εἰς τὴν κατοικίαν μου καὶ δὲν ἀνεγείρεσθε ὅταν ἡ κυρία εἰσέρχεται εἰς τὰ ἐαυτῆς δωμάτια;» ἡ δὲ Ἀγνή ἔσπευσε πρὸς

Ἡ Βαρωνὶς ΒΟΡΑΕΤΤ—ΚΟΥΤΤΣ (ἴδι σελ. 126.)

ερίζουσα αὐτὰς μεγαλοφάνως, διότι ἐτόλμησαν νὰ εἰσέλθωσιν εἰς τὴν οἰκίαν ἐντίμου γυναικὸς, ἥτις εἶχε τὴν τιμὴν γὰ ἀνήκῃ εἰς τὸ Φρούμιον τοῦ Ἰππότη Ἐμβῆ. Ἐκ τούτου ἡ Ἀγνή δυσηρεστῆθη τὰ μέγιστα· ἐξήρθη δὲ τοσοῦτον ὥστε μόλις ἐκρατήθη διὰ τῶν κε-

τὴν θύραν ἀφοῦ ἐψιθύρισεν, «ὡς ἀναχωρήσωμεν, παρακαλῶ, ὡς ἀναχωρήσωμεν προσφιλῆς μοι θεσπονίς Ρόζα· θὰ σοὶ ἦναι ἀδύνατον νὰ συζητήσῃς μετ' αὐτῆς·» ἀλλ' ἡ Ρόζα ἐγερωθεῖσα ἐζήτησε συγγνώμην καὶ μετὰ πραότητος ἀνέφερον ὅτι ὁ θυρωρὸς τὰς εἰσήγαγεν εἰς